

Historie vlády člověka nad člověkem

Boj za svobodu vyznání či proti nevolnictví považujeme dnes již za historickou záležitost, která nemá současnosti co říci. Žijeme přece v liberální demokracii, s ústavně deklarovanou náboženskou svobodou a zákazem nucených prací, kde soutěž politických stran zaručuje pokojné řešení všech společenských rozporů.

Politolog Francis Fukuyama ve své knize Konec Historie však dokazuje, že lidstvo dospělo ke konečnému bodu ideologického vývoje, ke konečné formě vlády.

Nedává však odpověď na otázky, proč se občané žijící v liberálně-demokratickém "ráji" snaží vyhnout jeho daňovým či regulačním důsledkům, proč volby probíhají za stále většího nezájmu voličů a proč uvnitř společnosti sílí napětí. Zároveň opomíjí i viditelné snahy o vytvoření celosvětové vlády.

(ve studii použity částečně myšlenky historika Radomíra Malého)

Adam s Evou v ráji - řízení na základě lásky.

Lidé byli postupně stvořeni jako dvojice. Bylo jim výslovně řečeno, že se mají doplňovat. Dvojice má totiž lepší prostředky k uplatnění vnitřní vlády a překonání slabostí jednotlivce. K využití těchto možností však je nutná jiná vlastnost: schopnost uznat přednosti druhého a respektovat jeho přirozenou autoritu. Na pomoc této vlastnosti dal Stvořitel lidem potřebu být jeden s druhým - základ vzájemné náklonnosti a později toho druhu lásky, kterou řečtina nazývá *filia* a dala by se přeložit jako *láska přátelská* nebo jednoduše *přátelství*. To byl vztah, který jako první prokázal Adam vůči své partnerce. Tento vztah je také nutný mezi členy kteréhokoli dobrého a trvalého společenství.

Zahrada Eden představovala jiné podmínky pro existenci člověka než okolní příroda. Neplatil v ní zákon silnějšího. Zde mezi živočichy není vztah predátor - oběť. Živočichové se nebojí člověka a člověk se nebojí jich. Člověk nemusí v potu tváře získávat obživu a jeho postavení není založené na moci, a to ani mezi mužem a ženou: "*Řekl také Hospodin Bůh: Není dobré člověku býti samotnému; učiním jemu pomoc, kteráž by při něm byla.*" Po vyhnání se však postavení ženy mění. "*budeš dychtit po svém muži, ale on bude nad tebou vládnout.*". Původně neměl muž nad ženou vládnout, ale spolupracovat s ní formou jakési demokracie či pracovního týmu.

Po vyhnání z Ráje se lidé vydali cestou satana (tj. zla), který začal ovládat lidskou hierarchii

Celý proces začíná ještě před vyhnáním z ráje, před první neposlušností lidí.

1 Moj 3:4,5 Had ženu ujišťoval: "Nikoli, nepropadnete smrti. Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé."

Proces pak pokračuje až do doby před potopou, kdy Bůh popisuje stav lidstva takto:

"I viděl Hospodin, jak mnoho je na zemi lidského zla a že všechno zaměření úmyslů jejich srdce je napořád jenom zlé, " 1 Moj 6:5

Přestože byl učiněn pokus na obnovu světa lidí zachováním Noa a jeho rodiny, lidé opět sklouzávají do obdobné situace, jako byla před potopou, což je patrné z následujících textů:

Žalmy 52:5 Zlo miluješ víc než dobro, klam více než spravedlivé slovo.

Ezechiel 7:5 Toto praví Panovník Hospodin: "Hle, přichází zlo za zlem.

Žalm 14:1-3 "Blázen si v srdci říká: Bůh není. Lidé jednají zvráceně, páchají ohavné činy. Není, kdo by činil dobro. Hospodin shlíží z nebes na lidské syny, aby viděl, zda je někdo rozumný, zda někdo hledá Boha. Všichni se společně odvrátili a jsou zvrácení. Není, kdo by činil dobro, není ani jednoho. "

Vliv satana trvá až dodnes a lidské vládnutí se opírá především o moc.

Matouš 4:8 Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: "Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět."

Z uvedeného verše jednoznačně vyplývá, že ďábel je vlastníkem (vládcem) všech lidských vládnoucích struktur a to trvá až dodnes. Satan a jeho andělé dle zaslíbení prohrají válku v nebesích a budou svrženi na zem. Jejich vliv na lidskou společnost je o to silnější a rafinovanější. Znovu, stejně jako v ráji se zaměřují na formu "svádění" lidí.

"A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlený svět. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním." Zj 12:9; Iz 14:12-14; 2K 11:3

Zároveň však dostáváme v Písmu rady, jak tomuto tlaku odolávat:

Ef 6:11,12 „Oblecte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla."

Historie snahy o sjednocení světa

Světovláda se označovala v různých historických epochách různě. Snahy o sjednocení světa pod jednou jedinou vládou zde existovaly od nepaměti a byly vždy adekvátní stupni poznání světa.

Babylónský Nabukadnézar, považoval za "svět" teritorium Blízkého a Středního východu. Alexander Makedonský pokládal za "svět" oblast Středoziemního moře a území od Malé Asie na východ až do Indie. Císařové v antickém Římě razili termín "pax Romana", což označovalo nejen vnější mír, nýbrž i světovládu Římské říše nad tehdejšími známými částmi planety, konkrétně Evropou, severní Afrikou a částí asijského kontinentu.

Všem těmto iniciativám ve prospěch jednoty světa je společné jedno: Vždycky šlo o konkrétní pozemskou sílu, vojenskou moc, která usilovala prosadit tento cíl silou zbraní, případně obratností diplomacie. Světovláda je tak udržována buď násilím, nebo politickou vychytralostí, jejím nositelem je panovník nejmocnější říše. S jiným přístupem se však

setkáváme v Bibli. Termín „šalom“ neznamena pouze světovládu vyvoleného národa, nýbrž i jednotu ve víře a mravech. Vládcem a pánem tehdy známého světa není pozemský král, nýbrž Bůh, respektive Jeho vyslanec, Mesiáš, který má za úkol jednak vysvobodit Izrael z cizího područí, jednak ustanovit tzv. mesiášské království nad celou zemí.

U Nabukadnézara nebo Alexandra Makedonského hrálo při výbojích s cílem dobytí světa náboženství pouze doprovodnou funkci a idea byla čistě pozemská, v níž hodnoty morální nebo náboženské měly pramalou roli, všechny kultury, které příliš nevybočovaly z řady, se tolerovaly.

Forma a ideologie vlády ve starém Izraeli - období Soudců - Boží volba představitelů

U biblických proroků Izajáše, Ezechiela nebo Daniela stála na prvním místě myšlenka jednoty víry v Boha, apokalyptická vize mesiášského království, v němž se sjednotí celý svět, neboli, řečeno biblickým termínem, všechny národy.

Mesiášská vize světovlády spojuje tuto představu s myšlenkou dokonalé společnosti.

Pilířem této jednoty světa není tedy síla zbraně, i když starověký Izrael se jí výslovně nezříká, nýbrž síla monoteistické víry, teistické přesvědčení židovského národa o Bohu, který bezprostředně zasahuje do dějin a klikatými cestami všechno přivádí k vytoužené jednotě světa, jež bude především a na prvním místě jednotou víry a morálního řádu. V tom je úžasný pokrok proti jinému, pohanskému chápání světovlády. Mesiášská vize světovlády u Izraelitů spojuje tuto představu s myšlenkou absolutně dokonalé společnosti.

Izajáš 2: 2-9 I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody.

Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: "Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit." Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma.

On bude soudit pronárody, on ztrestá národy mnohé. I překují své meče na radlice svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji.

Nuže, dome Jákobův, chodme v Hospodinově světle!

Křesťanství zkorigovalo mesiášský nárok židovského národa. Nový zákon prezentuje v osobnosti Ježíše Krista Mesiáše, který nebude politický, nýbrž duchovní, jenž jasně prohlásí, že jeho království "není z tohoto světa".

Ideologie a formy vládnutí.

Musíme rozlišovat mezi ideologiemi a formami vládnutí.

Ideologie je propracovaná soustava názorů, postojů, hodnot a idejí s apologetickou, nebo ofenzivní funkcí založenou na formulování politických, světonázorových nebo podobných zájmů určité skupiny. V politické a společenské praxi se ideologie vládnoucí skupiny projevuje např. ve formě filozofie, práva či morálky, obecně se skrze svou subjektivitu snaží o formulaci celkového výkladu společnosti a člověka jako takového.

Často se pojmem ideologie označují pouze politické ideologie jako např. konzervatismus, liberalismus, socialismus, komunismus, fašismus, apod.

Forma vlády nebo **státní zřízení** pak označuje vnitřní politické uspořádání státu, jako např.: autokracie, či demokracie. Forma vlády je pak většinou nerozlučně spjata s ideologií.

Vzhledem k tomu, že v současné době je, zejména ve vyspělých státech, preferována forma demokracie, či spíše liberální demokracie budeme se touto formou blíže zabývat.

Demokracie nekvalifikovaná volba lidí.

Denně se stýkáme s lidmi, s kterými souhlasíme pouze do určité míry, nebo zastáváme úplně protikladné názory. Někdy se neshodneme s rodiči, manželkou, dětmi, přáteli, společníky ve firmě, spolupracovníky nebo sousedy a to s nimi máme pevná rodinná pouta, společné zájmy, majetek, podnikání nebo hranice pozemků. Demokracie ale stále rozšiřuje okruh lidí, s kterými nemáme žádné vazby a přitom se jim "musíme" na základě většinové volby podřídit.

Politické strany jsou v podstatě "ateistickými" církvemi a jejich programy náboženstvími, přičemž usilují nejen o duše, ale hlavně o naše pozemské statky. Místo cesty k Bohu prostřednictvím obřadů a dogmat si daly za cíl dosáhnout skrze ekonomické teorie celospolečenského Blaha. I když jsou politické strany zdánlivě rozdílné ve svých programech, mají jedno společné, a to snahu zapojit člověka a jeho majetek do uskutečňování onoho Blaha.

Každá hierarchická organizace je trvale stabilní tehdy a jen tehdy, když v ní je každá formální autorita totožná s autoritou přirozenou.

Motivem, který podněcuje každého člověka k aktivitám (jiným než zajišťujícím základní životní potřeby) neboli hnacím motorem, je vždy víra (v obecném smyslu slova).

Demokracie sama o sobě není ideologií a také žádnou ideologii neposkytuje.

Věc víry a ideologie je nyní hlavním problémem lidstva.

Jedním z velkých omylů (bohužel všeobecně rozšířeným) je, že k výkonu jakékoli důležité funkce jsou potřebné především znalosti, kvalifikace, výkonnost a dále příslušné osobní schopnosti a dispozice. Prioritní je však morálka. Ta je permanentně napadána a likvidována mnoha faktory, z nichž je dominantní demoralizující vliv ateizmu.

Dále je to také touha po moci, která je sice nutná, ale zároveň nanejvýš nebezpečná, protože moc korumpuje.

Gal. 5: 19-23 "Skutky lidské svévole jsou zřejmé: necudnost, nečistota, bezuzdnost, modlářství, čarodějství, rozbroje, hádky, žárlivost, vášeň, podlost, rozpory, rozkoly, závist, opilství, nestřídmost a podobné věci. Řekl jsem už dříve a říkám znovu, že ti, kteří takové věci dělají, nebudou mít podíl na království Božím. Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací."

Kdo ze současných politiků by prošel tímto sítem?

Ideologie nahrazena konzumem

Všechny pokusy o světovládu zatím ztroskotaly.

Rozeberme si, proč byla tzv. světovláda nerealizovatelnou iluzí. Především je to dáno růzností náboženských, kulturních a civilizačních systémů, které lidstvo v dějinách vytvořilo.

Teoreticky by sice světovláda mohla znamenat vzájemnou toleranci všech náboženských, filozofických a dalších -ismů, nicméně praxe ukázala, že je to neproveditelné. Vždycky se najde někdo, kdo bude chtít prosadit to své na úkor ostatních.

Světu nelze vládnout současně na zásadách křesťanských, marxistických a animistických (víra v existenci nesmrtelné, samostatné duše a duchovních bytostí).

Nemůže při této světovládě existovat několik civilizačně-světónázorových koncepcí. Vždycky může být pouze jedna, jinak by se nedalo vládnout.

Dějiny moderní doby ukázaly, že pluralitní stát může fungovat pouze tehdy, kdy myšlenkové rozdíly mezi oponenty nejsou příliš velké - a pokud se přece jen vyskytnou, kteří projevují nepřekonatelné a zásadní námítky - nikdy nejsou tak početní, aby ohrozili stabilitu. Přesně toto je případ západních demokracií. Nicméně v případě, kdyby muslimové či hinduisté byli stejně početní jako dědicové evropské křesťanské civilizace, ne-li ještě početnější, vládnout by se prostě vůbec nedalo a dříve či později by muselo dojít k ozbrojenému střetnutí, jak před několika lety dokázala válka v Libanonu.

Z toho je zřejmé, že nějaký celosvětový stát by prostě nemohl v žádném případě na principu pluralismu fungovat. Buď by se rozpadl už v zárodku, nebo by v něm došlo ke stejnému vývoji jako v Rusku a Německu 20. století, kde přívrženci Lenina a Hitlera byli natolik silní, že se jim podařilo zmocnit se vlády a hrubou silou vnutit svou ideologii ostatní společnosti a podle její světovládné teorie i za cenu revolucí a válek a je provázejících krveprolití a zvěrstev se snažit ji rozšířit do celého světa a prosadit svoji utopickou vizi.

Svoboda myšlení světovládcům nepřeje, a proto je nutné ji nahradit myšlenkami na nekonečný "konzum".

*Nejbezpečněji jsou zotročeni ti, kteří klamně věří, že jsou svobodní.
Johann Wolfgang von Goethe*

Ekonomika je vždy v souladu s danou formou vlády.

Má globalizace šanci vyhnout se chybám pokusů o světovládu?

Nejnovější pokusy o světovládu nesou jméno "globalizace". Od ostatních teorií se liší v jednom podstatném bodě: Tato světovláda se neopírá o utopické filozofické či ideologické teorie, ani o vojenskou sílu, nýbrž o dosud v tomto směru opomíjený fenomén ekonomiky. Principem, z něhož vychází, je prostý fakt úžasného vědecko-technického pokroku, k němuž došlo v průběhu posledních dvou staletí. Naše planeta je v ekonomickém ohledu čím dál více kontrolována nadnárodními koncerny. Tato realita vyvolala nové úvahy o možné myšlence světovlády.

Ta má ovšem proběhnout v době, jíž dali žurnalisté název "soumrak ideologií". Vůdčím motivem nemá být nic jiného než ekonomika, která je nadřazená všem náboženským či politickým teoriím. Ty zde budou údajně hrát jen podřadnou roli. Postupující hospodářské propojení celého světa prý odsune na bok všechny náboženské, světonázorové, kulturní a do značné míry i politické rozdíly. Lidé sjednocení v ekonomické rovině přestanou údajně vnímat své civilizační a duchovní odlišnosti, což umožní vznik jednoho celosvětového politického útvaru podobajícího se státu.

Jenže tento projekt, předkládaný veřejnosti světovými médii, vzbuzuje oprávněnou nedůvěru. Má-li jít o jednotu pouze na ekonomickém základě, proč se zároveň podnikají pokusy o sjednocení všech světových náboženství? Ty jsou například už několik desetiletí hlavní náplní aktivity hnutí "New Age.

V poslední době zahájila také katolická církev obdobné snahy o sjednocení křesťanů v rámci katolické (tj. všeobecné, universální) církve.

Bible mluví o tom, co ve skutečnosti sjednocuje:

Ef. 4:2-4 "... Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hled'te zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje. Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech."

1.Kor. 1:10 "Prosím vás, bratří, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení."

Řím. 6:5 "Jestliže jsme s ním sjednoceni, protože máme účast na jeho smrti, jistě budeme mít účast i na jeho zmrtyvýchvstání."

Babylon modelem pro celosvětovou ideologii - Velký Babylon (Zj.) Snaha eliminovat odporující jednotlivce

1 Moj.11:6-9 Hospodin totiž řekl: "Hle, jsou jeden lid a všichni mají jednu řeč. A toto je teprve začátek jejich díla. Pak nebudou chtít ustoupit od ničeho, co si usmyslí provést. Nuže, sestoupíme a zmateme jim tam řeč, aby si navzájem nerozuměli. I rozehnal je Hospodin po celé zemi, takže upustili od budování města. Proto se jeho jméno nazývá Babel (to je Zmatek), že tam Hospodin zmátl řeč veškeré země a lid rozehnal po celé zemi."

Problém byl zřejmě, kromě neuposlechnutí Božího příkazu v tom, že lidstvo dosáhlo jistého uspořádání, které by umožnilo předčasný kvalitativní skok v jeho možnostech. Vzhledem k tomu, že již od doby Edenu má satan snahy dávat lidem prostředky předčasně, můžeme předpokládat jeho inspiraci i v tomto případě.

Písmo nás prorocky v knize Zjevení přenáší do doby opětovného pokusu o celosvětovou ideologii (náboženství) a tím potvrzuje výše uvedené aktivity.

O nově vznikající světové církvi se v Zjevení píše jako o nevěstce, která smilní s králi (vládcí) země.

V 17 a 18 kapitole Zjevení je popsáno jedno z nejhroživějších varování v celém Písmu. Je zde popsána mocná žena, která je nazvána velkou nevěstkou, Babylonem velikým a matkou všeho smilstva.

Je také označena jako matka ohavností na zemi. Stojí nade vším a je přímým nepřítelem Ježíše Krista a vlivu jeho církve. Její vlastní divy svedly všechny od králů až po obyvatele země.

Dle Zj.18:7 je také satanovou královnou: "*...Protože si namlouvá: Trůním jako královna, vdovou nejsem a neokusím smutku...*"

Její kouzla zní tak lákavě a mazaně, že pouze ti, kteří jsou zapsáni v knize Života se nedají zmást a budou vědět kdo to vlastně je. Zj. 17:8. *Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnou ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude.*

Nakonec se ji bude klanět celý svět a ona se stane jeho součástí. V té době přicházejícího soudu Bůh odvrátil svoji tvář a podle proroctví s ní jedná stejně, jak je psáno o Božím hněvu, který má být vylitý na celý bezbožný a nekající se svět.

Podle popisu v těchto kapitolách Zjevení lze zcela jednoznačně identifikovat tuto ženu jako celosvětové náboženství, které je nejen zcela v rozporu s křesťanstvím, byť křesťanství alespoň zpočátku formálně napodobuje Zj 13:11, ale je i jeho hlavní pronásledovatel a ničitel.

EU model pro budoucí celosvětové vládnutí

Vzhledem k době, ve které žijeme, by měly být snahy o světovou vládu identifikovány do určité míry již dnes. Z určitých faktů a náznaků můžeme vyvodit, že předzvěstí či testováním nadnárodních celků vzhledem k celosvětovým ambicím má být současná EU.

Např. Místopředsedkyně Evropské komise Viviane Redingová, která mimo jiné prosazuje kvóty pro ženy, uvedla, že voliči se v nastávajících volbách do Evropského parlamentu budou muset rozhodnout pro nebo proti Spojeným státům evropským.

Podívejme se však nejprve na některé používané symboly, které jsou zároveň popsány v knize Zjevení:

- Tvar sídla, které je napodobeninou starověké Biblické Babylonské věže (resp. současné představě, jak vypadala)
- Rotace představitelů (států) v předsednictví EU v popsané době šelmy z moře o deseti rozích a sedmi hlavách Zj 17 kap
- 12 hvězd na vlajce EU a žena s korunou dvanácti hvězd kolem hlavy Zj 12 kap. (vlajka EU vznikla dříve, než bylo 12 členských zemí)
- Socha žena na šelmě pře sídlem EU a žena na dravé šelmě Zj kap. 17

Zde se nabízí otázka proč tolik shod, které zdánlivě nedávají smysl. Není to však záměr, a jaký?

Ze všech dostupných informací nám vychází jako nejpravděpodobnější jediné řešení a to je:

EU je testovacím modelem věcí budoucích - celosvětové vlády jak je popisována ve Zjevení.

Kromě toho každá krize vede ve finále k utužení integrace, utažení šroubů a ke zkrácení špagátu, na němž EU drží členské státy. Např. současná uměle vyvolaná krize na Ukrajině zřejmě poslouží k dalšímu volání po jednotě, unifikaci, propojenosti, akceschopnosti a těsnější subordinaci. Další krok k superstátu tak bude učiněn.

Boží zaslíbení a průběh věcí budoucích (Zj a Dn)

Centrální téma Zjevení by se dalo nazvat převzetí vlády nad světem Králem králů Ježíšem Kristem.

V první kapitole ještě vidíme Ježíše jako našeho velekněze v nebi a na konci už přichází jako Král, aby vládl světu se svou vládou svatých v tisíciletém království.

Většina toho, o čem čteme ve Zjevení bylo už prorokováno starozákonními proroky dávno před tím.

Dá se říci, že Zjevení je shrnutí, chronologické uspořádání a doplnění starozákonních proroctví o apokalypse (odhalení) posledních let tohoto věku.

V 13 kapitole Zjevení je popisován budoucí světový vládnoucí systém - vlády dravých šelem.

Pro lepší pochopení tohoto proroctví poslouží kniha Daniel kapitola 7, kde je popsána stejná situace.

Vyskytují se dvě šelmy (z moře a ze země) a socha šelmy z moře.

Šelma z moře mající deset rohů (roh je symbol moci) a sedm hlav (vlád) představuje celosvětový systém ideologicky postavený na ateismu a pohanství (moře představuje nesmluvní národy) a formě liberální demokracie (rotace vlád viz odstavec o EU). Je zároveň zcela jednoznačně již satanovým dílem. Ve Zj. 12:18 se "*drak postavil na břeh moře*". Zj. 13:1 hned navazuje tím, že se z moře "*vynořila dravá šelma z moře*".

Tento model však nebude fungovat a proto je satanem na pomoc povolána další šelma a to ze země (země symbolizuje smluvní lid), která je ideologicky založena na náboženství (falešném křesťanství, posléze pak velkém babylonu) a jedná se již o formu tvrdé diktatury. V té době je povinným způsobem uctívání postavena socha šelmy z moře a nastává tvrdé pronásledování božího lidu.

I v těchto dramatických dobách však Bůh nezapomene na svůj lid.

Zj 14:1 „ A viděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce”.

Zj.5:10 Učinil jsi je králi a kněžími našemu Bohu a budeme kralovat nad zemí .”

Zj 7:9,10 *Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečení v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou.*

A volali velikým hlasem: "Díky Spasiteli, Bohu našemu, sedícímu na trůnu, a Beránkovi."

Zj.11:15 *"Království světa se stalo královstvím našeho Pána a jeho Krista, a bude kralovat na věky věků."*

Křesťané by tedy neměli aktivně podporovat současné lidské systémy, které jsou výtvorem satana a jsou jím ovládány.

Co tedy bychom jako křesťané měli v současné době dělat?

Především nevkládat naděje na zlepšení současného stavu lidstva do vládnoucích a politických struktur, ať se projevují v jakémkoliv světle, někdy i zdánlivě pozitivně. Jsou to jen planá slova, která mají načas přesvědčit voliče o jejich dobré vůli. Bylo již mnohokrát v praxi prokázáno, že ve skutečnosti je to úplně jinak a týká se to bez výjimky celého světa.

(Tato problematika byla již podrobněji zpracována ve studiích na minulých PS - Biblická ekonomie a Globalizace)

V souvislosti s myšlenkami a texty uvedenými v této přednášce (Ef. 4:2-4; 1. Ko. 1:10; Ř. 6:5) docela dobře vyplývá, že jsme tak často v Bibli vybízeni k jednotě a mírnění rozepří mj. právě proto, že tím napomáháme realizaci vzniku a fungování Božího království v budoucnu.

Spoléhat se na zaslíbení našeho stvořitele a pracovat především na zlepšení svých vlastností a zároveň se snažit žít křesťanským životem, tak jak nás k tomu vede Písmo.

Žalmy 97:10 *Vy, kdo milujete Hospodina, mějte v nenávisti zlo, on střeží duše svých věrných, svévolníkům je z rukou vytrhuje.*

Príslovní 20:22 *Neříkej: "Odplatím za zlo!" Čekej na Hospodina a on tě zachrání.*

Ámos 5:14 *Hledejte dobro a ne zlo a budete žít, a tak Hospodin, Bůh zástupů, bude s vámi, jak říkáte.*

1 Petrův 3:12 *Vždyť oči Páně hledí na spravedlivé a jeho uši jsou otevřeny jejich prosbám, ale tvář Páně je proti těm, kteří činí zlo.*